

[Ebba Strange]

de unge og de lidt ældre en kvalificeret undervisning, når de nu alligevel skal tilbringe deres tid dér. Det ville efter min opfattelse være det bedste alternativ til arbejdet, og det er jo også sådan, det fungerer de steder, hvor det fungerer bedst, men igen er vi jo ude for, at der er stor forskel på, hvordan livet udenfor er, og hvordan livet opleves af fangerne i de forskellige anstalter, vi har.

Vi er enige i beslutningsforslag nr. B 86 om forbedringen af forholdene for de indsatte familier. Jeg sagde på et tidligere tidspunkt, at udgangene efter min opfattelse var noget af det vigtigste, når man var indsat. En anden af de meget vigtige ting er, at familien ikke af økonomiske grunde går helt i stykker udenfor. Der er i forvejen mange skilsmisser i forbindelse med fængselsophold, og så længe vi har et arbejdspengesystem som det, vi har, bør ægtefællen derhjemme naturligvis betragtes som enlig, både hvis hun er bistandsklient, og hvis hun er arbejdende. Det betyder altså, at hun får det forhøjede børnetilskud.

Efter min opfattelse er det ikke afgørende, om rådgivning eller vejledning gives af socialforsorgen eller af kriminalforsorgen, men det er givetvis vigtigt, at der er et tilbud om rådgivning og vejledning. Det har været en spændende og lidt betagende måde, fangeene selv har organiseret en rådgivning og vejledning på, hvor de har kunnet støtte hinanden ud fra nogle fælles erfaringer. Det synes jeg har været meget positivt, og sådan har de også selv oplevet det. Men også i den gruppe er der givetvis nogle, som har brug for en forstående, mere officiel rådgivning og vejledning, fordi situationen er helt særlig, når man er fangeene.

Så er der spørgsmålet om sikringsmidler i anstalter og arresthuse. VS er indstillet på, at man ikke helt kan undvære den mulighed, det er at gribe fat i en fange og spænde ham fast i en kortere tid. Jeg tror, det er et af de allervigtigste områder at arbejde med. Vi har haft mange diskussioner her i folketinget om isolationsfængsling, men vi har ikke rigtig haft nogle diskussioner – og det peger VS også på – om isolation, når man er fange. Jeg synes, både straffecellen og enrumsanbringelsen anvendes alt for meget, så jeg vil gerne, at vi prøver at afskaffe det helt, forstået på den måde, som vi jo også har været inde på i vores generelle isolationsdebat, at

man kan flytte rundt på folk og sige, at der er nogle bestemte, som vi helst skal undgå at de er sammen med, men at man i hvert fald giver tilladelse til, at de er sammen med nogle mennesker. Vi ved jo efterhånden meget om, at den påtvungne isolation, man som menneske kan blive udsat for, virker både fysisk og psykisk kolossalt nedbrydende.

Med hensyn til kommunikation mellem folketingsmedlemmer og indsatte vil jeg sige, at jeg har heller ikke haft problemer med det, men jeg har fået rejst et problem under en samtale med en fange, og det er portoudgiften til brevene, så jeg vil godt bede justitsministeren om at kigge på, om man kan lave en lidt lempeligere bestemmelse, sådan at portoudgiften til breve til folketingsmedlemmer afholdes af institutionen.

Så vil jeg godt sige, at det er vel ikke alle slags effekter, vi skal have lov til at medbringe. Det må vel være nogle bestemte som f.eks. en båndoptager, eller også skal vi i hvert fald have dem med ud igen, når vi går.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om disse beslutningsforslag, som jeg tager i nummerorden:

Først B 84, forslaget om at sikre uhindret kommunikation mellem folketingets medlemmer og de indsatte i anstalter og arresthuse. Jeg finder det urimeligt, at der på nogen måde kan opstå mistanke om, at breve til et folketingsmedlem kan censureres, og derfor er jeg helt ubetinget tilhænger af, at de kan afgives til afsendelse i lukket tilstand. Derimod er jeg ikke helt sikker på, at de øvrige regler, der er foreslået, om den uhindrede kommunikation, er så velvalgte, som VS selv går ud fra, men vi kan jo drøfte dem.

Jeg finder det f.eks. meget rimeligt, at det bliver fastslået, at der er visse ting, man under ingen omstændigheder må medbringe, f.eks. hash. Vi ved jo, at der også har været folketingsmedlemmer, der har været tilhængere af – og måske oven i købet stadig er det – at man frit kan ryge hash, og det er klart, at sådan noget ikke må medbringes, når det i øvrigt er vedtaget, at det er strafbart for andre.

Så er der afskaffelse af arbejdspligten. Jeg er ikke tilhænger af, at man uden videre kan blive fri for at arbejde. Jeg synes snarere, det skulle være sådan, at man havde en arbejds-